Mesmer și magnetism
Viața italiană în timpul Revoluției Franceze și a Imperiului

Angelo sa mutat

Limba: italiana

ACOLO
VIAȚA ITALIANĂ

IN TIMPUL
Revoluția Franceză și Imperiul

Conferințe ținute la Florența în 1896

DIN

Cesare Lombroso, Angelo Mosso, Anton Giulio Barrili,
Vittorio Fiorini, Guido Pompilj, Francesco Nitti,
E. Melchior de Vogüé, Ferdinando Martini, Ernesto Masi,
Giuseppe Chiarini, Giovanni Pascoli, Adolfo Venturi,
Henry Panzacchi.

MILANO
TREVES BROTHERS, EDITORI

1897.

Tip. Frații Treves.

MESMER ȘI MAGNETISM

CONFERINŢĂ
DIN

MUSCHI ANGEL.

THE.

S-au scris multe cărți despre Mesmer și magnetismul animal
ar face o bibliotecă. Biblioteca din Washington, în serviciul medicilor
militare, conţinea, în 1887, douăzeci de ziare între vii şi morţi, e
două sute zece cărți și memorii care vorbesc exclusiv despre
magnetism animal.[1] Acest lucru se înțelege fără a ține cont de
reviste
medicină, filozofie și literatură, cu atât mai puțin ziare
ziare în care articolele despre Mesmer sunt atât de debordante încât va
fi
dificil de a face un inventar chiar și al celor mai buni.[2] Zece ani
sau
Eu sunt, când celebrul magnetizator Donato a venit în Italia, am făcut-
o
de asemenea, câteva studii pe această temă și am scris două articole în
Noua Antologie.[3]

[1] J. BILLINGS, _Index-Catalog al Bibliotecii din
Cabinetul Chirurgului General_. Washington, 1887.

[2] Vezi _Indexul literaturii periodice_ de WT POOLE. Boston,
1882 și volumele ulterioare.

[3] A. MOSSO, _Fiziologia și patologia hipnotismului_. Nou
Antologie, iunie și iulie 1886.

Invitat de această onorabilă societate florentină de lecturi publice, a
vorbesc înaintea ta despre Mesmer și magnetismul animal, am căutat
Periodice italiene din secolul trecut și câțiva prieteni binevoitori
au întreprins alte investigaţii în Arhivele din Torino, Florenţa şi
Veneția. Nefiind găsit documente suficient de importante pentru a face
a
prelegere despre magnetismul în viața italiană în timpul revoluției e
imperiului, am refuzat invitația care mi-a fost adresată.

Mesmer era ca un meteor care s-a ridicat și a dispărut rapid cu puțin
timp înainte
că avea să izbucnească cea mai mare furtună din istoria modernă.
Anarhia, revoluția și cucerirea Italiei de către
franceza, a urmat cu atâta promptitudine încât doctrina lui Mesmer nu a
făcut-o
a avut timp să prindă rădăcini printre noi. Un doctor din Torino, un
anume Giraud,
încerca să-și croiască drum cu magnetismul la acea vreme, dar publicul
mai avea la ce să se gândească.[4]

[4] Lettre de Mr Giraud docteur en Médecine de la Faculté de
Torino, à domnul comte NN à Crémone. — Torino, 8 decembrie 1784.

Și totuși mi-am cerut scuze că nu am putut accepta; dar a fost o asemenea onoare pentru mine
grozav să mă alăturăm acestui renumit ciclu de
lectori: a fost o avere atât de neașteptată pentru mine să mă întorc
Florența unde am petrecut doi ani ca student, la care am ajuns să renunț
la insistenţe politicoase. Am avut încredere în bunăvoința ta și am crezut asta
te-ai fi făcut milă de mine știind că am făcut un jurământ de recunoștință față de
acest oraș în care a început cariera mea de fiziolog e
unde atâtea amintiri fericite ale tinereții îmi zâmbesc mereu.

Mesmer era un mistic. — În acest moment în care pentru cauze egale cu
cei din secolul trecut, misticismul se reaprinde, nu va mai fi
este inutil să studiem viața acestui medic care a încercat să-și întemeieze una nouă
filozofia Naturii, care a scos în evidență unele fenomene singulare
pe care sistemul nervos îl poate prezenta și a demonstrat prin experimentele sale
cât de instabil este echilibrul rațiunii umane și cât de orb este
credulitatea publicului.

Câțiva ani din istoria hipnotismului de la sfârșitul secolului trecut sunt de ajuns
pentru a înțelege natura magnetismului animal. Voi coase împreună i
documente pe care le-am adunat în perioada scurtă dintre 1774
și 1784 și voi adăuga foarte puțin din a mea.

II.

Tendința lui Mesmer spre misticism a fost evidentă încă de la început
a scris, în disertația sa care se ocupă de influența care
planetele exercită asupra corpului uman.[5]

[5] MESMER, _De planetarium influxu_, 1766.

În 1774, Mesmer trata o domnișoară în vârstă de douăzeci și nouă de ani la Viena, pentru
pe nume Esterlina. O fată isterică care suferă de convulsii, cu
dureri, delir și sincopă.

La vremea aceea se afla la Viena un iezuit, părintele Hell, profesor de
astronomia, care a crezut, așa cum crezuseră alții înaintea lui,
că magnetul a exercitat o influență asupra organismului uman. Primul
observatii in jurul acestui subiect, mult dezbatut si astazi, le
găsim în lucrările medicului şi filosofului Cardano, unul dintre umanişti şi
dintre cele mai mari minți ale Renașterii. Cardano în cartea a șaptea din

tratatul său _De subtilitate_, în paragraful _Magnes_, vorbește despre unele
experimente făcute de un empiric la Milano care prin intermediul
magnetul a amorțit brațul. Cardano a încercat-o singur și
a văzut că putea introduce un ac magnetizat în piele fără să simtă
fără hărțuire. Cu toate acestea, știm că Cardano era un neuropat, care
putea să se hipnotizeze oricând voia. În cartea a optsprezecea
din același tratat, Cardano a scris aceste lucruri despre putere
a viselor și a telepatiei pentru a ne face să punem la îndoială fiabilitatea
a experiențelor sale în jurul oricărei acțiuni a magnetului. ei
cu toate acestea, a întrezărit aplicațiile care ar putea deveni un magnet împotriva
durere și a spus „dacă acest lucru este adevărat, ce profit se poate obține din ea?”
dar speranţele lui nu s-au împlinit. Cea mai recentă lucrare despre asta
subiectul[6] a fost scris de unul dintre cei mai faimoși fiziologi ai Germaniei,
pe Hermann. În titlu, profesorul Königsberg pune întrebarea: „A
câmpul magnetic al acțiunilor fiziologice directe?” și răspunsul că
rezultate din toate experiențele culese cu sârguință, este negativ.

[6] L. HERMANN, _Hat das magnetische Feld direct physiologische
Wirkungen?_ Arhiv. fdg Physiologie, 1888. vol. 43, p.
217.

Mesmer spune că a împrumutat niște magneți de la tatăl său, Iadul.[7]
Aplicați trei dintre aceste ace magnetice, unul pe piept și două pe
picioarele domnisoarei Esterlina, a spus că a simțit curenți
dureroasă, ca o materie subțire care curge sub piele, de ex
după câteva întoarceri acest curent s-a îndreptat spre partea inferioară a
corp, de unde din el au dispărut accesele și timp de câteva ore
se putea odihni în pace. După câteva zile, Mesmer a comunicat
aceste rezultate către părintele Iad. Mesmer adaugă că tatăl Iadul,
abuzând de celebritatea sa în astronomie, a publicat imediat în
raportează descoperirea atribuindu-i-se.

[7] MESMER, _Mémoire sur la découverte du magnetisme animal_, p.
18.

Părintele Hell și Baldinger[8] au scris mai multe memorii despre acțiune
pe care magnetul îl exercită asupra unor boli. Mesmer s-a luptat cu acestea
scris spunând că magnetismul animal era altceva decât fluid
magnet și că importanța stă în această distincție
a descoperirii sale.

[8] BALDINGER, _Narratio historica de magnetis viribus ad morbos
vindecare_. Göttingen, 1778.

Pentru a înțelege mai bine ideile lui Mesmer, voi povesti despre experiențele lui
realizată cu celebrul medic și fiziolog Ingenhousze.[9]

[9] _Ingen-housz_, după cum scriu alții, este același autor al
care este numele în tratatele de fizică unde se vorbeşte
conductivitate termică.

Iată una dintre experiențele făcute împreună cu Mesmer pe domnișoara de
onoare
Sterling.[10] Femeia bolnavă după o criză de convulsii căzuse în
sincopă. Ingenhousze se apropie de pat în timp ce Mesmer se îndepărtă
de el:
apoi i-a spus să atingă femeia bolnavă; Ingenhousze a făcut-o, iar ea
nu s-a mișcat. Mesmer ia spus apoi lui Ingenhousze să se apropie de el,
ea l-a atins și i-a strâns mâinile pentru a comunica magnetismul. După,
Ingenhousze făcând din nou drum spre bolnavii ed
atins-o, s-a manifestat în ea o criză puternică de convulsii.

[10] MESMER, _Mémoire_, p. 23.

Experiența s-a repetat și mereu în părțile pe care Ingenhousze le-a
atins da
a produs după contact o mișcare puternică care nu era acolo înainte.

Mesmer a propus o a doua experiență. A magnetizat o cană de
porțelan ales de Ingenhousze dintre șase care se aflau în cameră.
Terminat
aplică aceste șase căni pe mâna celui bolnav, când vin
pe care el o atinsese, ea făcu o mișcare dând un semn de durere.

Fata asta isterica nici nu avea nevoie de un cadavru
magnetizat a atins-o. Punându-l pe Mesmer la opt pași distanță
iar arătând cu degetele spre ea, insulta era încă produsă
convulsii.

Această ultimă experiență este singura importantă pe care o am aici
amintit. Mulți mai cred și astăzi în existența unui fluid
magnetic cu care o persoană o poate magnetiza pe alta. Acest
fluidul nu există. Pentru a fi convins de acest lucru, este suficient
să ne amintim că unii, precum
Cardano, reușesc să se magnetizeze uitându-se la un obiect luminos
sau doar să mă gândesc la somnul hipnotic.

Câteva zile mai târziu, Ingenhousze le-a spus prietenilor că totul este
o farsă
și un abuz ridicol și combinat.

Mesmer a apelat la Facultatea de Medicină din Viena pentru a nominaliza
unul
comisie: dar signorina Esterlina se căsătorise cu
convulsiile dispăruseră și nu voia să audă mai multe despre Mesmer.

III.

În februarie 1778, Mesmer a sosit la Paris. În ce este mediul înconjurător
pe care acum vom vedea figura lui Mesmer rătăcind, pe care fundul
poza pe care Parisul a prezentat-o la acea vreme, nu eu pot
a zice. Paginile nemuritoare ale lui Taine din _Origines de la France
contemporaine_ a reprezentat acea societate în metamorfozele ei,
când s-a trecut cu convulsii de la statul feudal la viaţa modernă
care părea muritor și din care s-a trezit mai puternică.

Mesmer a deschis imediat un centru de sănătate în Creteil. Când cineva ajunge la
Parisul din drumul Lyon văzut pe dreapta Creteil privind spre
Marnă. Într-una dintre aceste case Mesmer își adunase primele
bolnav când la două luni după sosirea sa a invitat Academia de Medicină
să se familiarizeze cu noua lui metodă de tratament. nu le voi aminti
lupte pe care Mesmer le-a susținut la Paris cu Academia de Medicină și lipici
Facultatea de Medicină:[11] Voi spune doar cum au început aventurile lui.

[11] _Lettres de M. Mesmer à M. Vicq-d'Azir et à Messieurs les
Auteurs du Journal de Paris._ La Bruxelles, 1784.

Toți comisarii se adunaseră și erau gata să intre
trasura sa mearga la Creteil cand le-a fost trimisa o scrisoare la
care spunea „că pacienţii domnului Mesmer primiseră nişte
cu o zi înainte de vizita unui mare prinț și că aceasta făcuse în ei
un mare efect; că vizita comisarilor a făcut o altă teamă
răsturnare, că bolnavii erau toți oameni de stare și nu
puteau fi tratați ca gunoaiele oamenilor. a sperat Mesmer
Societatea Regală de Medicină ar amâna vizita până când
nu a existat nicio îmbunătățire."[12]

[12] _Extrait du Journal de Paris._ Vendredi, 27 august 1784.

Această scrisoare a fost însoțită de certificate de la patru persoane
vindecat, iar Mesmer a adăugat că aceste documente au luat locul lui
vizita planificata.

În ciuda dezacordului care a izbucnit imediat între Mesmer și medicii de la
Paris, clientela medicului german a devenit pe zi ce trece mai mult
numeroase. Mesmer s-a stabilit pentru prima dată la Hôtel Bouret de pe Place Vendôme
și apoi și-a mutat clinica la Hôtel Bullion de lângă Bursă.

IV.

Societatea pariziană era pregătită pentru triumful lui Mesmer, mediul
era electrizat, o mică scânteie era suficientă pentru ca magnetismul să functioneze
răspândit în toată Franța.

Mesmer era un om înalt, foarte elegant ca înfățișare
placut. Unii i-au reproșat lipsa de spirit și de
talent literar. Sigur că lucrurile pe care le-a scris sunt departe
inferior ca stil literelor simple ale unor femei care
au scris fără griji că alții le vor vedea tipărite
scrisorile lor: acele scrisori intime scăpate din condei și din care
încă admirăm perfecţiunea în arta compunerii celor
ori.

Mesmer își datorează averea misticismului, aspirației către
lucruri ascunse, care a chinuit omenirea în fiecare epocă.

Mesmer a comparat cu tărie descoperirea sa cu cea a telescopului e
a microscopului și a spus că magnetismul a deschis o nouă lume către
privirea.

Umilința nu era una dintre virtuțile lui Mesmer. Simte-i stilul:

„Majoritatea proprietăților materiei organizate, cum ar fi
coeziune, electricitate, gravitație, foc, lumină, elasticitate,
iritabilitatea animalelor, care până acum erau considerate calități
ocult, va fi explicat cu principiile mele și va fi subliniat
mecanismul lor.

„Mă mândresc că am aruncat o nouă lumină asupra teoriei simțurilor și
de instinct.

„Sunt sigur că cele mai înspăimântătoare stări, precum nebunia,
epilepsia și cele mai multe convulsii, sunt cel mai adesea
efecte fatale ale necunoașterii fenomenelor despre care vorbesc, e
a neputinţei mijloacelor folosite de medicină pentru a le vindeca: că
aproape
toate aceste boli nu sunt altceva decât crize necunoscute e
degenerat: că până la urmă sunt puține împrejurări în care nu se poate
preveniți și vindecați.„[13]

[13] _Mémoire de TA Mesmer sur ses découvertes._ Paris, chez
Tuchs, Maison Cluny. Un VII. Prima ediție a acestei cărți a fost
tipărit în 1778.

Magnetismul animal a fost aplicat de Mesmer aproape exclusiv asupra
tratamentul bolilor nervoase. De ce? Iată cum Bailly, care a fost unul
dintre
cei mai renumiți oponenți ai Mesmer, au răspuns deja în secolul trecut
la astfel de
cerere.

„Se vede că bărbații aparent afectați de aceeași boală,
se recuperează urmând regimuri complet contrare, luând remedii
total diferit. Prin urmare, natura este suficient de puternică pentru a
fi păstrată
viața în ciuda unui regim prost și poate triumfa asupra răului și
asupra
remediu. Dacă organismul are această putere de a rezista remediilor, cu
atât mai mult

motiv puternic pentru care are puterea de a acționa fără ele.
Experienta
Prin urmare, există întotdeauna o anumită incertitudine cu privire la eficacitatea remediilor. Când
este vorba de magnetism mai există o incertitudine, cea a lui existenţă."

v.

Știința nu a făcut niciodată un progres atât de rapid ca acesta timp. Este suficient să ne amintim de Lavoisier, Laplace, Lagrange, Berthollet, Buffon,
Hauy și mulți alții care au deschis căi noi și fructuoase în studiu a naturii. Însă publicul a fost obosit și aproape deranjat de triumf a spiritului ştiinţific care invadase societatea.

În straturile inferioare, în majoritatea poporului francez, da el pregătea încet o reacție împotriva științei, împotriva direcției matematician şi pozitiv care se predase filozofiei începând cu La Mettrie și Voltaire ajungând la enciclopediștii Diderot și D'Alembert. Rebeliunea mulțimii împotriva științei a fost cea care ia dat lui Mesmer a lui
Forta.

Mesmer a avut și influență străină. Acum poate că nu ar beneficia mai mult; dar la acea vreme în Franţa era un element de succes
pentru susținătorii lui Mesmer, putându-se răzvrăti împotriva medicilor din Paris. Era
obosit să-i văd umblând în hainele lor mohorâte, era nevoie dă-le o lecție, pentru că ei nu înțeleseseră niciodată nimic, iar el trebuia
in sfarsit vin de departe un doctor sa faca cunoscut un mijloc universal pentru vindecarea și conservarea oamenilor. medicamentul lui Mesmer
a fost un lucru popular, pe care toată lumea l-a înțeles și acesta a fost un alt motiv
a succesului ei.

Există o singură boală, a spus taumaturgul, și aceasta ia forme și multiple aspecte. Există un singur remediu și acesta este magnetismul animal.

Magnetismul animal a fost ca o supapă care se deschidea și pentru care tensiunea îndelung comprimată a acelei părți a
societate care în fiecare epocă rămâne insensibilă la progresul ştiinţă.

TU.

Celebrul _baquet_ al lui Mesmer era o cadă, după cum sugerează și numele, de exemplu
o cadă înaltă de puțin peste jumătate de metru din lemn de stejar. În jos erau găuri care comunicau cu o carcasă subiacentă,
de parcă cada avea un fund fals. Din aceste găuri au ieșit
bare de fier îndoite în unghi drept ca să poată
a învârti.

Bolnavii se adunau în jurul acestei căzi pe mai multe rânduri, de ex
fiecare ținea bara de fier întoarsă spre partea bolnavă. A
frânghia a fost trasă în jurul corpului trecătorilor pentru a-i aduce împreună. niste
Uneori se făcea un al doilea lanț cu brațele și pentru a se ține mai bine unul de celălalt
și-au întins mâinile unul către altul apucându-se unul pe altul
degetul mare și arătător.

Cânta un pian plasat într-un colț al încăperii și des
însoţit cântarea unei voci melodioase.

Mesmer a avut mai mulți medici care l-au ajutat, pentru că atunci când era sala
aglomerat nu era suficient de la sine.

Aceştia, spune cronica, au fost aleşi de Mesmer dintre cei mai tineri şi
mai frumos decât discipolii săi. Bolnavii erau deja aranjați în cerc
în preajma _bachetului_, când a început sesiunea de magnetism. hipnotizator
a apărut în cameră îmbrăcat în mătase liliac. Medicii au ținut
în mâna lor un toiag de fier, și atinseră pe cei bolnavi pe față
în spatele capului și pe partea bolnavă. Făceau gesturi și uneori
simţeau cu degetele. Cel mai important lucru, a spus Mesmer, a fost
să știe să direcționeze bine polii magnetici; fără aceasta nu s-ar putea realiza
fara efect.

Când acţiunea tijei de fier este contactul cu degetele şi
pașii magnetici nu erau de ajuns, s-a adăugat efectul psihic al unuia
privire intensă și cu mâinile își apăsă ușor abdomenul. Dacă aceasta
nu a fost suficient pentru a provoca o criză, Mesmer a luat o atitudine mult mai mare
intime si energice. S-a aşezat în faţa bolnavului şi i-a strâns picioarele şi
genunchii pacientului între picioare și genunchi, the
aplicat mâinile pe abdomenul inferior și pe cât posibil în
direcția ovarului și curgea prin palpare pe părțile cele mai sensibile ale
trupul, în timp ce ochii se fixau cu ardoare pe cei ai bolnavei
se apropiau până când gura li se atingea aproape.

VII.

Există multe în jurul cronicii scandaloase a magnetismului animal
a zice. S-a mai tipărit o poezie, _Mesmeriada_, care pentru câte
cercetarea pe care le-am făcut nu mi-a fost posibil să citesc.

Raportul secret făcut regelui este tipărit în cartea lui Morand[14].
Ludovic al XVI-lea despre pericolele pe care bunele moravuri le cureau
pentru practica
magnetism. Nu toate femeile care au mers să se magnetizeze au fost
bolnav. Dar nu mă pot opri pe acest subiect.

[14] MORAND, _Le magnétisme animal_, p. 45. Paris, 1895.

Mesmer știa cum să facă sensibilitatea la modă. Magnetismul a fost
un mijloc de a ști cine era mai sensibil și societatea elegantă însăși
sa bucurat de aceste experiente.

Într-o carte tipărită aleatoriu cu titlul _Choix des mémoires secrets
pour servir à l'Histoire de la République des Lettres, depuis l'année
1762 up to and inclusiv 1785_, ho trovato il următor aneddoto del 27
aprilie 1784.

„Devine un spectacol. Recent, dna. Prințesa de Lamballe,
cu o doamnă în apartament, sa dus la doctorul Mesmer, ca el
magnetizat. Nu exista refuzul unei prințese și în ciuda
cuvântul dat de acest medic bolnavilor, SA i-a văzut înconjurând
misterioasa cadă, și răsfățându-se cu toate necazurile el
facut pentru. Femeile mai ales au fost foarte scandalizate la o astfel
de a
curiozitate; pentru că ei sunt cei care experimentează cel mai singular
convulsii, ținând multe extaze de plăcere: și ele sunt
cel mai înflăcărat în susținerea mesmerismului.„[15]

[15] Lucrarea citată, p. 218.

Prințesa de Lamballe dorise să fie magnetizată, iar Mesmer nu
reușind, se răspândise în popor vestea că sângele era regal
a rezistat magnetismului.[16]

[16] _Dictionnaire Encyclopédique des sciences médicales._
Articolul Dechambre: Mesmerisme. Volumul VII. p. 156.

Sărmana prințesă Lamballe! ea s-a născut în Casa Savoia
Carignano și în septembrie 1792 a căzut victimă în mâinile
sans-culottes. Taine în _Conquête Jacobine_ ne prezintă
figura tristă a acelui Petit-Mamain care l-a ucis.[17] Era fiul lui a
cârciumarul și mergea cu un scimitar lângă el și două pistoale
până la brâu la Palais Royal, însoțit de alți băieți răi
din aceeași stivă. Acești ticăloși în loc să se ascundă au devenit
vedea și s-au lăudat cu crimele lor.

[17] TAINE, _La conquête Jacobine_. Volumul II, p. 406.

Un martor ocular a adunat aceste cuvinte ale sale: _C'est moi, qui ai

éventré la Lamballe et qui lui ai arraché le cœur.... Tout mon regret est que le massacre ait été si court, mais il recommencera_.

VIII.

Steaua lui Mesmer, deoarece credea în influența stelelor,
a atins apogeul cu 1784, care a fost un an memorabil pentru mulți
întâmplări. În acest an a
balon în câmpul lui Marte. Academia de Științe avea
l-a însărcinat pe Montgolfier să pregătească un balon de mătase care
acoperit cu un lac impermeabil era umplut cu hidrogen și era înalt
mai mult de o casă.

Pilâtre de Rosier și marchizul d'Orland au făcut prima ascensiune
liber în aer.

În saloane și în ziare nu se vorbea decât de fotbal
aerostatică și magnetism. Mesmer începuse până atunci
de asemenea, magnetizează copacii. Bolnavii se înghesuiau la acești
copaci ai
care aveau frânghii prinse de ele și petreceau ore întregi căzând în
ele
convulsii și făcându-și un spectacol trist pe bulevarde și pe străzi
grădini.[18]

[18] Imaginează-ți o piață a satului. La mijloc este a
ulm, la poalele căruia curge o fântână cu cea mai limpede apă:
copac vechi, imens, dar încă foarte viguros și verde;
pom respectat de bătrânii locului, care, în zilele de sărbătoare,
se adună acolo dimineața pentru a se gândi despre recoltele lor și
mai ales la recolta următoare; copac prețuit de tineri
care se întâlnesc acolo seara, pentru a forma dansuri
rustic. Acest copac, magnetizat din timpuri imemoriale de dragostea lui
plăcerea, este acum prin iubirea de umanitate. domnilor de
Puysegur i-a imprimat o virtute salutară, activă, pătrunzătoare:
emanaţiile sale sunt distribuite prin intermediul unor corzi, al căror
corp şi
ramurile sunt încercuite, atârnând în jos
circumferință și se extind după bunul plac. Sau stabilit în jur
copac misterios mai multe bănci circulare de piatră, pe
care sunt așezați toți bolnavii, cu care toți sunt împletite
cordonul părților suferinde ale corpului lor. Deci operația
începe, toți formând lanțul și ținându-se unul pe altul de
deget mare. Fluidul magnetic circulă în aceste momente cu mai mult
libertatea o simțim mai mult sau mai puțin. — Scrisori de la dl.
Clocquet_ (Soissons, 13 iunie 1784).

Detalii ale curelor efectuate la Buzancy prin magnetism animal.

Alte cure au fost publicate de marchizul _de Tissart de Rouvre_.
— Cure operate la Beaubourg prin intermediul unui ax magnetizat.

Iată strofa unei satire împotriva lui Calonne, controlor general al finanţe care erau nebun de risipitoare în distribuirea pensiilor la curtenii lui Ludovic al XVI-lea.

Să iubim cât ne dorim
Baloane și operă;
Să vorbim despre politică,
Fluid magnetic
Fara a fi interesat de nimic:
Asta e bine
Asta e bine.
Nu suntem francezi degeaba:
Dar eu care raționez bine;
O iubesc pe Calonne
J'aime Calonne.[19]

[19] Lucrare citată, p. 270.

Un alt trezorier al Franței, Michel Fournier, a publicat un raport despre vindecarea nepoatei sale semnat de oficialii primăriei, de trei chirurgi si un doctor, de canoane si de Episcop. The certificate care dovedesc eficacitatea magnetismului animal în tratament
unele boli au fost publicate în volume întregi și am trecut mai multe în mâini.[20] Citez doar asta care a fost scris de un ministru
de finanţe şi are ca epigraf un cuplet latin. Ea este nepoata lui Fournier adresându-i aceste cuvinte lui Mesmer.

[20] _Nouvelles cures opérées par le magnetisme animal._ Compte da M. Mesmer, de l'état des malades admis au treatment gratuit par lui stabilit, par Monsieur Giraud, Docteur-Médecin de la Facultatea din Torino. — Recueil des pièces les plus intéressantes sur magnetism animal. MDCCLXXXIV.

„Fată, oarbă, târând pasul, te întreb, Mesmer, la
cuvânt, picioare, ochi. Iată: merg, văd și vorbesc.”

Infans, cœca, trahens, gressum te Mesmer, posco
Verba pedes oculos. Ambulo, cerno, loquor.

IX.

Lucrurile erau în acest moment când regele a decis să numească unul comision. Acesta era format din patru doctori de la Facultatea de Paris, la care, în urma cererii lor, s-au adăugat de Rege alți cinci membri ai Academiei Regale de Științe, cu mandat de dă-i un raport despre magnetismul animal.

Franklin, Lavoisier, Bailly au făcut parte din această comisie. ei vorbeau despre magnetism ca marii oameni de știință care erau. Numiți-vă

la 12 martie 1784, în august a aceluiaşi an sărbătorit
astronomul și om de litere Bailly prezentase deja raportul regelui
aprobat de colegii săi. Este o broșură de 74 de pagini care a rămas
memorabil printre toate scrierile publicate vreodată despre hipnotism.

Chestiunea a fost examinată din toate unghiurile, adică din lateral
fizice, fiziologice, medicale și morale.

Comisia care a mers la Institutul domnului Deslon, elev al
Mesmer, i-a găsit pe unii suferinzi calmi și pașnici, în timp ce alții
erau
agitat şi în convulsii. Când stai în jurul cocetului
unul începea să intre în convulsii, ceilalți nu erau la fel de bine
au suferit la scurt timp după aceea.

Din când în când cineva striga și se agita cu mișcări pripite și
extremități involuntare. Mulți s-au plâns de o strângere
în gât, înroșire, senzație de cald sau rece. Bolnavul
au fost legați în cerc în jurul _bachetului_, până când
criză. Ulterior, au fost eliberați. Cei care s-au simțit din simpatie
mai atraşi s-au repezit unul în braţele celuilalt, în
stare de exaltare morbidă, plâns și râs convulsiv. Si tot
erau supuși voinței magnetizatorului care le făcea semn
despărțiți sau făcut să se îmbrățișeze.

Când fenomenele au devenit prea grave și astfel încât magnetizatorul
nu le mai putea domina, era o cameră căptușită cu saltele înăuntru
pământ și pe pereți, așa-numita _Salle des crises_.

Membrii Comisiei pregătiseră un _bachet_ din
Deslon și a stat ore în șir în fața barelor de fier
fara sa simta vreun efect. Din scrupul au vrut să țină și ei ședințele
trei zile consecutiv, două ore și jumătate în fiecare zi, dar nimeni nu
a auzit a
oarecare fenomen care ar putea fi atribuit magnetismului.

X.

Mai multe întâlniri au avut loc de către Comisie în casa lui Franklin a
Passy, unde bolnavii erau duși când Franklin era plecat
Bine.

Benjamin Franklin trimis în Franța ca ambasador al republicii
a Statelor Unite, devenise una dintre cele mai caracteristice figuri
ale
Paris. Pentru o scurtă perioadă de timp, el a dat tonul modei.

Când domnii și domnii au început să renunțe la hainele de
mătase și catifea cu broderie și rochii tunsoare, cu tocuri roșii și
sabia mică, hainele groase de pânză și pantofii groși au intrat la modă
iar băţul noduri. Această figură a fost numită cu numele de
Franklin.[21] Celebrul descoperitor al paratrăsnetului, care celor care

l-au întrebat despre revoluția din America, repetă el
cu bunăvoință: _ça ira ça ira_, a făcut acest motto popular
apoi groaznicul refren și ca _aleluia_ al sângelui de atunci
a revoluției.[22]

[21] TAINE, I. 212.

[22] ED. și IUL. DE GONCOURT, _Histoire de la société française
pendant la révolution_, p. 58.

Publicul parizian a tachinat mania pentru
popularitatea celebrului om de știință și om politic american. O vedem
în versul următor, care a fost cântat în 1783 pe aria _Changez-moi
cette tête_. În același cântec, Mesmer și a lui sunt crescuți
colegul Deslon.[23]

[23] Ibid., p. 137.

Nestor american,
Luați vocea publică
Din lumea politică
Și din lumea savantă:
Dar disprețuiește omagiul
ai căror oameni volubili,
Fără respect pentru vârsta ta,
Plictisit în fiecare clipă.
Ține-ți bine capul,
Capul tău venerabil;
Ține-ți capul bine.
Dar fără să arate atât de mult.
Un studiu empiric,
La capătul unui deget magic,
Provoacă colici
Sau vânătoarea chiar acum.
Don Quijote îi asigură
Lasă moartea să șoptească

Et cite mainte cure,
Nu este singur garant:
Changez-moi ces deux têtes,
Ces magnétiques têtes.
Changez-moi ces deux têtes,
Têtes de șarlatan.

XI.

Cea mai memorabilă parte a raportului prezentat regelui Ludovic al XVI-lea cu privire la
magnetismul, este acela în care puterea pe care un om a fost confirmată
se poate exercita asupra altora, fara intermediarul imediat si
demonstrat

a oricărui agent fizic: și s-a stabilit că gesturile și semnele cel mai mult
cele simple produc uneori efecte puternice asupra oamenilor
înzestrat cu o mare excitabilitate nervoasă. Un alt fapt important
subliniat de Comisie, a fost că experiențele realizate cu
magnetism asupra oamenilor izolați, când au reușit, nu au dat
niciodată o intensitate de fenomene atât de impresionante precum au văzut în sală
aglomerat când mulți oameni stăteau în preajma _bachetului_ așteptând
pentru ca criza să izbucnească.

Permiteți-mi să citez un pasaj din acest document incomparabil
pentru istoria hipnotismului.

„În jurul _baquetului_ este mulțimea de oameni bolnavi. Senzațiile sunt
comunicate si redate continuu unul altuia: nervii pe termen lung da
se obosesc cu acest exercitiu, se irita; și cea mai sensibilă femeie
mai întâi dă semnalul. Apoi corzile s-au întins peste tot până la
în același grad și la unison răspund, iar crizele se înmulțesc:
se întăresc reciproc, devin violenți. În același
timp bărbații care sunt martori ai acestor emoții le suferă ei înșiși
ei înșiși și le experimentează proporțional cu sensibilitatea lor nervoasă, de ex
cele în care această sensibilitate este cea mai mare și cea mai mobilă se încadrează în
o adevărată criză.

„Această mare sensibilitate este parțial naturală și parțial dobândită, de ex
atat la barbati cat si la femei devine un obicei. Încearcă unul sau
de mai multe ori aceste senzații, nu trebuie să faci mai mult decât să le trezești
reamintire, și reasambla imaginația în aceeași măsură, pentru a opera i
aceleasi efecte. Și acest lucru este întotdeauna ușor de pus subiectul
în aceleaşi împrejurări. Atunci nu mai este nevoie de vindecare
persoana bolnavă în public, este suficient să faci gesturi cu degetele, sau să atingi
hipocondrii, sau a pune bagheta în fața feței; aceste semne
sunt cunoscute.

„Și nici nu este nevoie să-i angajați, este suficient ca bolnavii să fie sechestrați
ochii închiși cred că aceste semne sunt făcute deasupra lor, de ce da
ei convin că sunt magnetizați; idei trezesc, senzații da
se reproduc, imaginația folosind mijloacele obișnuite și acoperind
aceleași moduri, face să apară aceleași fenomene.”

Astăzi, după ce a trecut mai bine de un secol, nu putem spune nimic despre
Mai bine.

XII.

Doctorul Deslon a recunoscut în fața Comisiei de la casa lui Franklin
că imaginația a avut cea mai mare parte în efectele
magnetism și a spus că acest nou agent nu a fost poate nimic mai mult decât
imaginația însăși, a cărei putere era la fel de mare,
cât de puțin cunoscut acum. Deslon într-una dintre scrierile sale a spus: „Dacă
medicina imaginativă este cea mai bună, pentru că nu trebuie
îl folosești?”[24]

[24] DESLON, _Observations sur le magnétisme animal_, pag. 46 și 47.

Concluzia raportului făcut de Comisie regelui Ludovic al XVI-lea a fost acest:

„Atingerea, imaginația, imitația, acestea sunt adevăratele cauze ale
efecte atribuite acestui nou agent sub denumirea de magnetism
animal.

„Dar trebuie crezut că imaginația este șeful acestor trei
cauzele magnetismului. Presiunea și atingerile servesc la
preparare; tocmai pentru atingeri încep să fie nervii
emoționați, imitația comunică și răspândește impresii. Cu exceptia
imaginația este acea putere activă și teribilă care lucrează pe mare
efectele pe care le observăm. Aceste efecte surprind întreaga lume,
în timp ce cauza lor rămâne obscură și ascunsă”.

Niciunul dintre medicii moderni nu a putut judeca hipnotismul
mai clar și mai veridic.

În locul cuvântului _imaginație_ se folosește acum cuvântul
sugestie, dar practic chestia rămâne la fel. Chiar și astăzi ca
apoi sunt femeile isterice și bărbații nervoși cu care se prezintă
usurinta mai mare fenomenele de hipnotism, cu efecte mai intense si
mai minunat.

După ce magnetismul hipnotizant a găsit o anumită aplicație în medicină,
căci s-a dovedit că prin intermediul imaginaţiei omul poate cădea
o stare de somn morbidă numită hipnotism în care este mai puțin sensibil
a durea. Dar cum scade sensibilitatea in hipnotism si
modul în care este exprimată sugestia nu a fost încă clar. Nici
trebuie să ne minunăm prea mult pentru că până și somnul natural o face
ignoră mecanismul și adunăm primele pietre care
va servi pentru a pune bazele unei fiziologie a somnului care
poate că se va scrie în secolul următor.

Astăzi nu mai există nimeni care caută cauza somnului natural în afara
cauze comune vieţii: dar fenomene mai rare şi mai complexe care
hipnotismul de formă este încă căutat și va fi întotdeauna căutat de laici
la știință, o cauză ieșită din firesc. Cat va dura
ignoranta si misticismul, stiintele oculte vor dura si ele. De asemenea

acest lucru era deja scris în raportul prezentat regelui Ludovic al
XXI-lea:

_L'homme saisit, quitte, reprend l'erreur qui le flatte. Estul des
Erorile care vor fi eterne chers à l'humanité._

Acest raport, tipărit în douăzeci de mii de exemplare, a fost trimis de
Guvern
în toate orașele Franței.

Dar publicul nu a înțeles fundalul științific al întrebării,
acea parte a fiziologiei și patologiei sistemului nervos;
va păstra numele lui Mesmer nemuritor.

Și pe străzile Parisului cântecul a continuat să fie cântat
Grigore.[25]

Că vrălașul Mesmer,
Cu un alt frate,
Vindecă multe femele;
Lasă-l să-și întoarcă creierul,
Simțindu-le, nu știu unde,
E o nebunie
foarte nebun,
Și nu cred deloc;
Dar cred că e magnetic
Prin subtilitate.

[25] _Choix des Mémoires secrets pour servir à l'Histoire de la
République des Lettres depuis l'année 1762 jusque 1785_, p. 265.

XIII.

Această mică schiță nu reproduce adevărul dacă nu ți-l dau în ciuda mea
câteva pensule ceva mai întunecate.

Magnetismul este știință și filozofie și este și bani. Partea lui
pentru
să spunem așa că industrial a fost într-adevăr ceea ce a prevalat,
pentru că bine
de la început magnetismul animal a fost inventat în scopul practic de
vindeca si vindeca boli. Există două semne caracteristice ale
lupta pe care Mesmer a susținut-o la Viena și Paris.

Primul este disprețul pe care l-a etalat cu afecțiune față de
stiinta oficiala.

Al doilea, tendința lui de a înlocui experiențele cu experiențe
declarații făcute de pacienți și medici pentru a dovedi existența
a magnetismului animal.

N-aș spune tot adevărul dacă aș tăcea că Mesmer era puțin șarlatan.

Teama pe care o avea de oamenii de știință era de așa natură încât Mesmer a refuzat o ofertă evidentă făcută lui de Maurepas în numele regelui Ludovic XVI ia oferit lui Mesmer nimic mai puțin decât o pensie pe viață de 20.000 de lire pe an și 10.000 de lire pentru cazare, cât trei oameni de știință ales de Rege putea fi martor la experiențele sale. hipnotizator el a refuzat.[26] Mai târziu a regretat și a cerut cu umilință drept recompensă national un castel mare in imprejurimile Parisului cu toate zona din jurul lui. După ce a primit un refuz, a spus că abandonează Franta la flagelul bolilor ei si s-a dus la baile de la Spa. Avand a aflat că discipolul său Deslon a continuat curele cu magnetism întors în grabă la Paris. Fanii lui au sărbătorit cu entuziasmul pentru revenirea Maestrului și au înființat Societatea dell'Armonia care avea ca scop dezvoltarea și răspândirea doctrinei a magnetismului. Pentru a te alătura Societății Harmony, trebuia plătiți o sută de lui. În ciuda acestui fapt, s-au găsit în curând trei sute de membri care i-au dat lui Mesmer o plasă de 400.000 de lire și l-au proclamat binefăcător al umanității.[27]

[26] F. ARAGO, _Notices biographiques. œuvres complètes_. Tomul II, Bailly, p. 291.

[27] _Lettre de M. le Marquis de Puysegur, membru al Société de l'Harmonie_, à M. Bergasse, 24 iunie 1784, Paris.

Admiratorii lui Mesmer erau atât de entuziasmați de magnetism încât au luat măsuri împotriva celor care au negat. Cel sărbătorit chimistul Berthollet a povestit că unii care îl susțineau pe Mesmer a încercat să-l sugrume într-un colț de sub arcadele Palais Royal, pentru că el spusese nevinovat că a fost martor la scene de magnetism și care i se păreau puțin demonstrative.[28]

[28] ARAGO, Lucrare citată, p. 290.

Mesmer a încheiat contracte cu elevii săi pentru a-i învăța magnetism. Peste 300 de membri ai Societății Harmony, mulți erau a plecat deja la Paris din multe orașe ale Franței și, de asemenea din Italia.

Doctorul Grand-Champ din Lyon și-a publicat diploma de _adepte_ o Elevul lui Mesmer.

Articolul 1 al acestei convenții spunea:

Subsemnatul nu va putea face nici un elev, nici nu va putea transmite direct sau indirect oricui ar fi, nici tuturor, nici a parte minimă a cunoștințelor relative sub orice punct de vedere descoperirea magnetismului animal, fără permis marcat de hipnotizator.

Art. 3.º — Nu se va putea face fără acordul dumneavoastră expres în scris
de cure în public sau de a aduna bolnavi pentru a-i vindeca în
comun cu metoda magnetismului, dar numai el va avea voie să vadă
și să trateze pacienții în mod privat și izolat.

În Societatea Armoniei, nu a trecut mult timp până când umorul prost s-a manifestat
Mesmer, pentru că i-a ținut la distanță pe Parteneri și nu i-a învățat
secret. Un motto faimos al lui Doppet care a rulat într-o clipită pentru gură
dintre toţi parizienii a aruncat în râs Societatea Armoniei şi
aceasta s-a prăbușit curând. Iată trăsătura de spirit în care l-a rănit pe Mesmer
mod ireparabil: _Ceux qui savent le secret en doutent plus que ceux
aici ignorantul_.

XIV.

La 14 iulie 1789 a căzut Bastilia și odată cu ea și moda
magnetism animal. Bailly, celebrul vorbitor împotriva lui Mesmer, care era
fost deputat al Parisului, a fost numit brusc Maire al acestui
oraș.

El a fost cel care a mers să-l roage pe regele Ludovic al XVI-lea să fie văzut la Paris în
adu-i cheile orasului, a rostit motto-ul inaintea tronului
celebru „că poporul și-a recucerit regele”.

După doi ani de unire,[29] după ce adunarea națională a avut
a fost de acord ca bustul lui Bailly să fie plasat în sala de ședințe,
chemat să depună mărturie în calitate de martor în procesul care avea loc la
Regina Marie Antoinette, Bailly a înțeles imediat că un uragan ar putea
s-a îngroșat deasupra capului. Ar fi putut să fugă și să scape din mormânt
pericol, dar nu a vrut.

[29] MORAND, _Le magnetisme animal_. Paris, 1889, p. 40.

Când a fost întrebat dacă îl cunoaște pe acuzat: o, da, știu,
a răspuns cu umilință; și a salutat regina cu respect. După aceea, a protestat
împotriva acuzațiilor și acuzațiilor odioase formulate împotriva ei. În
acea clipă a încetat să mai fie un martor în ochii instanței și iată
s-a tratat ca pe un acuzat.

Vina pe care i-au atribuit-o a fost că a ajutat familia să scape
real de la Paris.

Cu Bailly, care a fost mai întâi idolul poporului, abandonat de toți, era alături
vot unanim condamnat la decapitare.

A fost prezent la acest proces ca martor pe care Coffinal, din păcate
celebru care un an mai târziu l-a condamnat la moarte pe Lavoisier, creatorul
chimia modernă, pronunțând împotriva lui, că era nevinovat și fără
aşteaptă să se apere, cuvintele groaznice: _La république
n'a pas besoin de savans._[30]

[30] E. GRIMAUX, _La mort de Lavoisier_. Revue des deux Mondes, 15
fevrier 1887, p. 884.

Niciodată nu fusese văzută o mulțime atât de feroce și atât de abjectă ca ea
ca cel care ținea puterea Franței în mâini. Beugnot
relatează că atunci când era Bailly, venerabilul primar al Parisului
predat la Conciergierie in mana jandarmilor, acestia daca it
s-au împodobit unul pe altul spunând: Iată-l pe Bailly, ia-l pe al tău
Bailly,” și au râs ca niște canibali și aproape l-au împins
aruncă-l pentru că marele filozof a rămas calm.

Ghilotina a fost ridicată peste o grămadă de gunoi. La amiază
din 12 noiembrie 1793 Bailly s-a urcat în carul fatal, a fost condus la
Câmpul lui Marte. În timp ce aștepta curățarea
ghilotină, un insolent l-a batjocorit: _Tu tremură, Bailly._
— _Mon ami, j'ai froid_, a răspuns dulce victima, şi a fost
ultimele sale cuvinte.

Tradiția spune că Mesmer l-a întâlnit pentru ultima oară pe Bailly sul
carul care l-a dus la Champ de Mars. Mâinile îi erau legate în spatele
înapoi și plebea Parisului l-a insultat în stradă. Mesmer avea
îndrăznește să-ți scoți pălăria și să-l saluti cu respect.

Salutăm și noi memoria lui Mesmer. Numele lui va fi amintit
întotdeauna atâta timp cât există neuropati, isterici, femei
oameni în care voința și voința pot fi suspendate la un semn din cap
conștiință, deși par a fi sănătoși.

Dacă este adevărat, așa cum cred mulți, se acumulează încet în
rasa noastră degenerarea sistemului nervos — numele de Mesmer
el va fi mai venerat în secolele viitoare.

Alcoolismul, abuzul de stimulente, dorința de senzații mereu
mai puternic, suprasolicitarea creierului, neglijarea educației
fizică, pregăti noile generații cu moștenirea patologică, în
care va fi mai mare numarul celor care trec usor pe acolo
veghe în stare de somnambulism brusc.

Dar aceștia vor fi întotdeauna o minoritate minimă, și în ansamblu
rasa noastră va deveni mai înțeleaptă și mai robustă.

Dacă lupta pentru existență va fi mai acerbă, dacă vor fi mai dezastruoase
efectele epuizării și mai mortale bătăliile gândirii,

vor crește falanga celor mai puțin apți, neurastenicii, zeii degenerați, dintre cei care vor cădea copleșiți de oboseală, exaltați din slăbiciune, ca soldații o mare armată lasă în urmă în marşuri forţate pe drumul triumfal către victorie.

Pentru aceștia și pentru toți ceilalți care nu vor avea cultură, Mesmer va rămâne un idol sau un taumaturg.

Nota transcriptorului

Ortografia și punctuația originale au fost păstrate, corectate fără adnotare erori de tipografie minime.